

Писанията на Сами

От Каролина Малдонадо
(По истинска история)

Тази история се е случила в Боливия.

Папи плесна с ръце в края на семейната домашна вечер. „Имам идея за семейна цел – каза той. – Нека четем Книгата на Мормон заедно всеки ден.“

По-големите братя на Сами, Андрес и Хуан, кимнаха с големи усмивки относно идеята.

„Добре!“ – каза Андрес.

Сами също се развълнува. Но след това си спомни нещо. Той вдигна ръка. „Аз не

мога да чета. Как ще помагам?“

Хуан сви рамене. „Можеш просто да слушаш.“

Братята на Сами вече знаеха да четат. Но Сами беше само на пет. Още не се бе научил да чете.

„Но и аз искам да помагам!“ – намръщено каза Сами.

Мама прегърна Сами. „Разбира се – каза тя. – Винаги има начин да вършим това, което Бог ни е заповядал.“

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ МЕЛИСА МЕНУИЛ КАШИВАТА

На следващата вечер семейството на Сами се събраха, за да четат Книгата на Мормон. Те всички донесоха своите екземпляри на Писанията, с изключение на Сами. Мама му даде книга с картинки с разкази от Книгата на Мормон.

„Още не можеш да четеш думи. Но можеш да четеш по картинки“ – каза тя с усмивка.

Сами прегърна книгата. Сега и той можеше да чете със семейството си!

Всички се редуваха да четат. Сами гледаше картинките, които показваха историята. Когато беше негов ред, той казваше на другите какво вижда на картинките. Разказваше възможно най-подробно.

С течение на дните Сами искаше да чете все повече и повече. Мама го учеше какъв е звукът на всяка буква. След това му показваше как да произнася думите. След месеци, Сами не се нуждаеше толкова от книжката с картинки. Вместо това, той четеше последната дума на всеки стих, който семейството му четеше. Мама първо прочиташе думата, а след това Сами я казваше.

В началото четяха бавно. Завършването на всяка глава отнемаше много време. Андрес и Хуан пъшкаха, когато беше ред на Сами. Но въпреки това четяха като семейство.

Малко по малко, Сами четеше повече. Прочиташе по една дума от стих, след това по две думи, после три. След това започна да чете по цял стих!

Сами също
искаше да чете.

Към края на целта им, Сами можеше да прочете няколко стиха самостоятелно. Четенето му беше станало много по-добро. Любовта му към Книгата на Мормон също се бе увеличила.

Най-накрая семейството на Сами приключи Книгата на Мормон. Отне две години! Сега Сами беше на седем години и се беше научил да чете много добре.

„Поздравления! – каза Папи. – Успяхме!“

Сами се радваше със семейството си. Той им беше помогнал да довършат Книгата на Мормон!

Хуан силно прегърна Сами. „Каква ще бъде целта ти за следващите две години?“

Сами се усмихна. Той се изправи и каза: „Отново ще прочета Книгата на Мормон!“ ●

Какво помогнало на Сами
да чете Писанията?